

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/111/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5423010077
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5423010077.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, na neverejnom zasadnutí konanom 31. januára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. X.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. DK-2Nt/3/2023 zo 17.10.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, sp.zn. DK-2Nt/3/2023 zo 17.10.2023 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 2T/25/2018.

Pre lepšie pochopenie podstaty vedeného pôvodného trestného stíhania je potrebné uviesť nasledujúce skutočnosti o odsúdenom. Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/25/2018 zo dňa 2.10.2018, právoplatného dňa 2.10.2018, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Tr. zák. a iné, na tom skutkovom základe, že:

1. dňa 03.07.2017 v čase asi o 10.20 hod. v Dolnom Kubíne viedol po pripájajúcej vetve k ceste č. I/59 ulice C. osobné motorové vozidlo zn. O. Q7 EČ: DK XXX BF, kde po výjazde na cestu č. I/59 v smere na mesto Ružomberok sa s vozidlom začal otáčať v mieste s vodorovným dopravným značením pozdĺžna súvislá čiara, čím prešiel do protismeru, kde do jeho pravej prednej časti svojou ľavou prednou časťou narazilo nákladné motorové vozidlo zn. Tatra 815 medzinárodného EČ Poľskej republiky DWE 46 UY, ktoré prichádzalo v smere od mesta Ružomberok na mesto Dolný Kubín, následkom čoho po zrážke vozidiel došlo k odhodneniu vozidla zn. Audi Q7 doľava, kde svojou prednou časťou narazilo do kovového oplotenia rodinného domu č. XXXX/XX a po príchode hliadky PZ sa po výzve odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou napriek tomu, že to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, a to napriek tomu, že mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 0T/45/2015 zo dňa 07.09.2015, právoplatným a vykonateľným dňa 07.09.2015, ktorý mu začal plynúť odo dňa 01.04.2017, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti PRIMA Slovakia, s.r.o. so sídlom Liptovský Mikuláš, Nová ulica 4265/3, škodu poškodením nákladného motorového vozidla zn. Tatra 815 medzinárodného EČ Poľskej republiky DWR 46 UY škodu vo výške 2.500,- eur a A. D. E. škodu poškodením kovového oplotenia rodinného domu vo výške 189,60 eur,

2. dňa 20.02.2018 okolo 14.45 hod. v Dolnom Kubíne viedol osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra EČ: F. XXX G. z cesty I. triedy č. 59 po miestnej komunikácii z ulice Jánoškovej v smere na ulicu Medzihradskú, vlečením na lane za osobným motorovým vozidlom zn. Audi A6, EČ: H. XXX H., ktoré viedol vodič A. D., nar. XXXX, kde pred objektom budovy č. XXXX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Dolný Kubín, a takto konal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. OT/45/2015 zo dňa 07.09.2015, právoplatným dňa 07.09.2015, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokolvek druhu vo výmere 18 mesiacov, od 01.04.2017 do 01.10.2018

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo ihneď po jeho vyhlásení napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil písomným podaním 7.11.2023 (č.l. 56 spisu). Vyjadril sa ku spáchanému skutku (zrážka s vozidlom Tatra 815) a to tak, že v tejto veci bol neprávom odsúdený, nakoľko vozidlo Audi Q7, ktoré sa dostalo do kolízie s vozidlom Tatra 815 nešoféroval. Uvedené vozidlo šoféroval práve kupujúci. Bližšie uviedol, že kupujúci zastavil jeho vozidlo na krajnici pripájacieho pruhu v smere do Ružomberka a začal ho vydierať, že ak mu nedá peniaze, tak ho dostane do basy, že na neho majú nejaké veci. Keďže sa s ním nechcel o tom baviť, povedal mu, aby vystúpil, a vtedy vodič prudko vyštartoval z miesta a následne si pamätá náraz. Po zastavení chcel vystúpiť dverami na strane spolujazdca, avšak tieto boli zaseknuté, tak išiel cez stranu vodiča, kde vodič vystúpil pred ním a keď vystúpil on, už ho na mieste nenašiel. Po malej chvíľke bol oslovený neznámou osobou, ktorá sa ho spýtala, či je na mieste sám. Nakoľko nikde okolo seba nevidel dotyčného kupujúceho, ktorý ušiel z miesta nehody, tak odpovedal, že momentálne áno. Myslel si však, že táto neznáma osoba sa ho to pýta kvôli záchranke a zdravotnej pomoci.

Nesúhlasí s vyjadrením svedka (vodiča Tatra 815), že okrem šoféra nikoho iného v aute nevidel. To, že tento svedok nikoho nevidel mohlo byť spôsobené tónovanými sklami. Rovnako poukázal na vyjadrenie tohto svedka, ktorý sám uviedol, že sa plne venoval vedeniu vozidla Tatra 815 a nešiel si okolité dianie. Ďalej dáva do pozornosti výpoveď svedka A. I., ktorý potvrdil, že on bol vo vozidle Audi Q7 ako spolujazdec, pretože sme sa náhodne míňali a zdravili pár sekúnd pred nadchádzajúcou nehodou. Výpoveď J. D. považuje za nejasnú z dôvodu, že tento sa nachádzal v čase nehody v nedohľadnej vzdialenosti, z ktorej nebolo možné identifikovať ani koľko osôb bolo na mieste nehody a už vôbec to, kto vozidlo šoféroval. V čase keď tento svedok prišiel na miesto činu on sa už nachádzal na dvore rodinného domu, kde vozidlo po nehode skončilo. Sedel na lavičke a čakal na policajtov. Opätovne zdôraznil, že bol neznámou osobou v priestoroch jeho firmy za prítomnosti svedka K. D. vydieraný. K. D. možno identifikovať zo spisu 5C/21/2018. Táto neznáma osoba ho prišla vydierať s tým, že ak im nedá peniaze, tak majú k dispozícii pripravených svedkov, ktorí sú ich známi, a v súvislosti s touto nehodou, v ktorej bol on ako spolujazdec vo vozidle Audi Q7 ho dostanú do basy. Vyjadril presvedčenie, že aj v tomto prípade nehody vozidla bola na neho táto vec naplánovaná s úmyslom dať ho odsúdiť za trestný čin, ktorý nespáchal, tak ako to bolo aj v prípade 9T/43/2017. Určite nie je náhoda, že svedok J. D. je veľmi dobrým známym F. B. a A. I. u ktorých je aj zamestnaný, prípadne bol a pracoval pre nich. Úmyselné poškodenie jeho osoby z pomsty oprel tiež o prípady v ktorých bol odsúdený a v ktorých je stíhaný A. I.. Jedná sa o spreneveru vozidla 9T/51/2017, odcudzenie vozidla 2T/36/2022. O ostatných prebiehajúcich vyšetrovaniach nemá k dispozícii čísla vyšetrovacích spisov, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody. Tiež bol neprávom odsúdený aj vo veci skutku (ťahanie vozidla Opel Astra na vlečnom lane), pretože tento skutok sa mal posudzovať podľa trestného zákona platného v čase, kedy sa skutok stal prípadne tak, ako by to bol pre neho výhodnejší. Zároveň preto lebo tohto skutku sa nemohol dopustiť, nakoľko dané vozidlo v čase keď v ňom sedel nemal motor a bolo ťahané na vlečnom lane za vozidlom Audi A6, ktoré šoféroval svedok A. D., ktorý aj túto skutočnosť potvrdil. Teda v tom čase viedol nemotorové vozidlo. Pričom zákaz viesť nemotorové vozidlá nebol na jeho osobu nikdy udelený. Zákaz sa týka výhradne vedenia motorových vozidiel, ktoré sú poháňané vlastným agregátom.

Vyhlásenie o vine urobil z dôvodu rozumovej slabosti a z dôvodu, že nerozumel tomu, že jeho vtedajší právny zástupca nekonal v jeho prospech. Taktiež preto, lebo v tom čase bolo voči nemu vedených viacero trestných stíhaní v ktorých je rovnako nevinný, zo strany A. I., z ktorým mám spor, bol pod veľkým stresom a psychickým tlakom.

Na záver dodal, že v nedávnom čase, práve po podaní trestných oznámení na A. I. mu „záhadne“ zapálili vozidlo Audi Q7, napadli jeho syna, ktorý musel byť hospitalizovaný a rovnako robia problémy jeho rodine a vyhrážajú sa jej.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného A. B..

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí, po zistení, že sťažnosť podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. B. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnoú podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli sice vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Zo spisového materiálu sp.zn. 2T/25/2018, resp. zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 2.10.2018 nadriadený súd zistil, že odsúdený v pôvodnom konaní bol súdom prvého stupňa poučený o možnosti urobienia niektorého z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por., ako aj o dôsledkoch prijatého vyhlásenia o vine. Odsúdený urobil vyhlásenie o vine, že spáchal skutky 1/ a 2/. Toto vyhlásenie urobil za účasti svojho obhajcu. Následne boli odsúdenému kladené otázky, pričom na otázku, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobách kvalifikujú ako trestné činy kvalifikované v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/25/2018 zo dňa 2.10.2018, odpovedal „áno“. Uvedené vyhlásenie je v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. neodvolateľné.

Po tom, keď súd takéto vyhlásenie obžalovaného prijal, urobil už len dokazovanie ohľadne trestu a vyhlásil rozsudok, voči ktorému sa vzdal práva podať odvolanie jednak obžalovaný, jeho obhajca sa pripojil k vyjadreniu obžalovaného a okresný prokurátor. Z ustálenej súdnej praxe jednoznačne vyplýva, že pokiaľ obžalovaný urobí vyhlásenie v zmysle § 257 TP, znamená to, že je stotožnený s tým, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe, sa stal, on je jeho páchatelom a musí za to niesť aj zodpovednosť.

Je dôležité poznamenať, že táto skutočnosť výlučne nezakladá, že by odsúdený nemohol podať návrh na obnovu konania, keby predkladal nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Z podaného návrhu na povolenie obnovy konania a dôvodov uvedených odsúdeným na verejnom zasadnutí dňa 17.10.2023 a rovnako aj z písomných dôvodov podanej sťažnosti možno vyvodiť záver, že odsúdený v podstate svoju argumentáciu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania založil tvrdením, že motorové vozidlo nevedol, že ho viedla iná cudzia osoba (skutok 1/), pričom opísal ako k nehode došlo a rovnako namietol spáchanie skutku 2/, pretože osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra EČ: F. XXX G. v čase, keď v ňom sedel nemal motor a bolo ťahané na vlečnom lane za vozidlom Audi A6, ktoré šoféroval svedok A. D., ktorý aj túto skutočnosť potvrdil. Teda v tom čase viedol nemotorové vozidlo. Uvedené tvrdenia, že nespáchal skutky, ktoré boli v právoplatnom odsudzujúcom rozsudku kvalifikované v bode 1/ ako prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a v bode 2/ ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. nemožno však považovať za nové skutočnosti ani dôkazy spĺňajúce zákonom stanovené podmienky pre povolenie obnovy konania. Tieto tvrdenia odsúdeného skôr krajský súd vníma ako jeho snahu zbaviť sa zodpovednosti za ich spáchanie. Okrem toho tieto tvrdenia boli súdu prvého stupňa známe už v pôvodnom konaní a orgány činné v trestnom konaní sa nimi aj zaoberali. Ohľadne oboch skutkov bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a vzhľadom na vo veci vykonané dôkazy, ktoré tvorili logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom doplňujúcich dôkazov, vo svojom celku spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti skutkov, ktoré boli v pôvodnom konaní odsúdenému kladené za vinu a usvedčovali ho z ich spáchania. Za takéto dôkazy nemožno považovať ani návrhy odsúdeného na vypočutie svedkov (menovaných v napadnutom uznesení), pretože tak ako správne konštatoval okresný súd, odsúdený nijakým spôsobom nešpecifikoval, aké nové skutočnosti majú tieto osoby uviesť v porovnaní s tým, čo vypovedali v prípravnom konaní. Pokiaľ ide o výsluchy navrhovaných svedkov A. I., F. B. a K. D., nadriadený súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že ide o svedkov, ktorí neboli priamymi svedkami skutkov, z ktorých bol odsúdený uznaný

vinným, preto ani sťažnostný súd nepovažoval za dôvodné takýchto svedkov vypočuť v predmetnej veci.

V podrobnostiach neuvedených odkazuje nadriadený súd na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s obsahom ktorého sa v plnom rozsahu stotožnil.

Krajský súd na záver konštatuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v sťažnostnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené výsledky prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom a nezistenia žiadnych pochybení v činnosti prvostupňového súdu, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.